

Riposto Limanı

Sirakuza sokakları...

Sicilya Doğu sahilleri...

Uzaklar II, Sicilya sahillerine doğru yol alıyor.

Lipari Adası...

İyon Denizi...

UZAKLAR'A İTALYAN ADALARININ KOKUSU GELİYOR

Yunanistan ve Ege artık dümen suyumuzda kalıyor. Uzaklar şimdi İyon Denizi'nde. Batıya dönük pruvası yeni bir ülkeyi işaret ediyor; İtalya.

Osman Atasoy, Uzaklar II ile yeni seyahati için 11 Ekim'de yola çıktı. Atasoy'un hedefi, dünyada az sayıda denizcinin dönme başarabildiği Horn Burnu. Osman Atasoy, izlediği rotayı, yaşadığı macerayı her ay **MBY** okuyucularıyla paylaşıyor.

Uzaklar Navarin koyundan açıkdenize doğru süzülürken başımı kaldırıp gökyüzüne bakıyorum. Güneş yukarıda pırlı pırlı parlıyor, tatlı bir rüzgar tam arzu ettiğimiz gibi, kış omuzluktan esiyor. Acaba yukarıdan biz nasıl görünüyoruz, diye hayal ediyorum. Herhalde bütün yelkenlerini açmış, sessizce ilerleyen güzel bir yelkenli görünüyordur. O güzel yelkenlinin üzerindeki iki kişiden biri olduğumu düşününce içim sevinçle doluyor. İyi ki yaşıyoruz, diye düşünüyorum. Yaşamak, hele denizde yaşamak ne kadar güzel! Hayattan daha başka ne isteyebilirim ki...

Sibel sabah çayını demlemiş. Bir bardak doldurmak için aşağıya iniyorum. Havuzluktan dört basamaklı bir merdivenle inilen kamaradaki navigasyon masasının üzerinde, Orta Akdeniz'in genel haritası açık duruyor. Vardiyayı devretmeden önce son mevkiimizi kurşun kalemle bu haritaya işleyeceğiz. İzleyeceğimiz rotayı yola çıkmadan önce çizmiştim. Navarin'le Siraküza arasında kurşun kalemle çiztiğim çizginin üzerinde 269° M altında 306 NM yazıyor. Bu rakamlar izleyeceğimiz rotaya dair bilgileri gösteriyor. Eğer Uzaklar'ın pusulasını 269 derecede tutarsak, 306 deniz mili sonra Siraküza'ya varacağız demektir. Sicilya, Siraküza, bu isimler kulağa ne kadar hoş geliyor.

Lambuka buğulama

Akşamüstü oltaya peşpeşe iki lambuka takılıyor. Her biri bir kiloyu biraz geçkin. Yoldayken buzdolabını çalıştırmıyoruz. Bu yüzden ikisini birden pişireceğim. Teknede balığı ben pişiriyorum. Bugün buğulama yapacağım. Balıkların üzerine, hepsinden azıcık olacak şekilde yeşilbiber, domates, defneyaprağı ve tane karabiber koyuyorum. İki balık iki tencereyi dolduruyorum. Tencerelere yarımşar çay bardağı deniz suyu ile zeytinyağı ilave edip ocağa oturtuyorum. Bana göre lezzetli bir buğulamanın ön koşulu soğan kullanmamak ve balığı çok pişirmemek. Eskiden bir sigara içimi

sürede pişirirdim. Sigarayı bıraktığım için artık saate bakıyorum, on dakika yeterli oluyor. Balık lokantalarında yapılan soslu balıkları, içinde balık tadı olmadığı için sevmem. Eğer balık bayatlayıp kokmaya yüz tutmamışsa krema, peynir, mantar gibi tatlandırıcılar kullanmaya ne gerek var.

Akşam ilk vardiya Sibel'in. O yatmadan yemeğe oturuyoruz. Kendi buğusuyla pişen balıklar pek lezzetli olmuş. Ben balığın kafasını ve yaka kısmını daha çok severim. Kemikli yerlerini şapur-şapur sesler çıkararak emmek çok hoşuma gider. Neyse ki Sibel de benim gibi. Rahatça yiyoruz. Tabagımda artık bırakmayı doğru bulmam. Koca bir kafadan geriye hemen hiçbir şey kalmıyor. Arada kılçıkları da yiyor olmalıyım. Bir gün beni seyreden bir arkadaşım, önümdeki boş tabağa göstererek "seni bekleyen kedi aç kalır" diye sitem etmişti.

Balığın üzerine helva ne de güzel gider. Sibel helvalarımızı getiriyor. Teknede helva bol. Helva stokumuzu düzme işini İzmirli Helvacızadelerden Turgay Büyükkarcı üstlenmişti. Eksik olmasın, sayesinde bize bir yıl yetecek kadar tahin helvamız var.

Kötü hava ve kılavuz balık

Güzel hava bozacağına benziyor. Akşam düşmeye başlayan barometre gece de düşmeye devam ediyor. Batı ufkunda devamlı şimşek çakıyor. Rüzgar kibleye dirise ederek hızını arttırdı. Demek ki önümüzde bize doğru yaklaşan bir alçak basınç ve buna bağlı cephe sistemi var. Rüzgar henüz çok kuvvetli olmamasına rağmen tedbir olarak yelkenleri küçültüyoruz. Tekne küçültülmüş yelkenlerle bile 7-8 knot sürat yapıyor.

Sabaha karşı yelkenlerin deli gibi yapraklaması ile yataktan fırlayıp havuzluğa koştum. Beklediğimiz cepheyi girmişiz. Lodosa dönen rüzgar 40-45 knot esiyor. Sibel cenovayı sarmaya çalışıyor. Cenovayı tamamen sardıktan sonra ana yelkeni biraz daha küçülttük. Başta sadece trinket kaldı. Yağmur çok şiddetli, bardaktan değil, sanki kovadan boşanırcasına yağıyor. Dalgalar da hemen büyüdü. Bu rüzgarla

Lipari Adası'nda bir gece kalmaya karar verdik.

Kılavuz balık, Uzaklar II'nin pruvasında...

Akşam yemeği için oltamıza iki lambuka takıldı.

Lipari Adası tam pruvamızda.

Sicilyalı Antonio ile akşam yemeği...

İyon Denizi'nde hava sertti.

rotamızda gitmek mümkün değil. Teknenin burnunu 40 derece sancağa aldık. Artık 310°'ye gidiyoruz. Tekneyi yoluna koyduktan sonra midemin bulandığını fark ettim. Bulantı iyice artınca dayanamayıp çıktım. Normalde sallantıdan midem bulanmazdı. Ya midem huy değiştirdi ya da dün geceki balıkların ahi tuttu. Gök ve deniz bütün gün soluk gri renkteydi. Koca ummanda tek iç açıcı renk Uzaklar'ın kırmızı bordasıyla beyaz yelkenleri. Bütün bir gün ve gece boyunca bata çıka yol aldık.

Ertesi gün yükselen barometreyle birlikte hava da sıyırmaya başladı. Bir gün aradan sonra güneşi tekrar gördük. Yükselen güneşle birlikte rüzgar da hızını alarak önce batıya, sonra karaya döndü. Artık rotamızda gidebiliyoruz. Sibel kahvaltı için tarhana çorbası pişirmiş. Dumanı tüten kaselerimizi alıp havuzluğa çıktık. Teknenin arkasından sarı bir ilah gibi yükselen güneşi seyrederek çorbalarımızı kaşıklıyoruz. Sabah serinliğinde sıcak tarhana ne de güzel gidiyor. Bol naneli sıvı boğazımdan akar içimi ısıtıyor. Masmavi gökyüzünde

Ait olmadığımız bu sokoklarda elimizde fotoğraf makineleriyle dolaşmakla, bu anıların sahiplerine saygısızlık mı yapıyoruz, diye düşündüm...

parlayan güneşe baktıkça ruhumun da ısındığını hissediyorum. Kötü havanın ardından dünya insana daha güzelmiş gibi geliyor.

Öğlen bir yunus sürüsü tekneyle bir süre yarıştı. Onları izlemek için baş üstüne gittiğimizde kılavuzumuzu fark ettik. Bodoslamanın hemen önünde, 35 santimetre boyunda çizgili bir balık bizimle birlikte batıya doğru yüzüyor. Kılavuz balık. Bu balıklar köpekbalığı gibi büyük balıkları takip eder, onların artıklarıyla geçinirlermiş. Bizimki de bizimle beraber Sicilya'ya kadar gelmeye niyetli

görünüyor. Uzun süre onu izledik. Bana sanki hareket etmeden yüzyormuş gibi geldi. Arada bir, ileri doğru bir vücut hareketi yapıyor. Bu hamlenin ardından epey bir zaman kuyruğunu oynatmıyor, suyun içinde adeta kendiliğinden gidiyor. Bu işi nasıl becerdiğini çok merak ettim. Galiba teknenin baş dalgasını kullanıyor. Tekne ileri giderken önündeki suyu ileriye doğru itiyor. Sanırım o da bu itme gücünden faydalanarak suyla birlikte ilerliyor. Çok akıllıca, kendini yormadan yüzyüyor.

Siraküza

Ertesi gün hava kararınca Siraküza'nın ışıkları pruvamızda yanıp sönmeye başladı. Sabaha karşı şehrin önüne demirledik. Siraküza batıya doğru orak gibi giren geniş bir koyun etrafına kurulmuş. Eski şehir koyun kuzeyindeki alçak bir tepenin yamacında, surların içinde yer alıyor. Sanki insanı kendine çeken gizemli bir havası var. Biz de kendimizi şehrin sokaklarında bulduk. Kesme taş döşeli, küf kokulu daracık sokaklarda gezerken kendimi bir tuhaf

hissettim. Sanki bugünün dünyasından çok uzakta bir yere gelmişiz duygusuna kapıldım. Birbirine bitişik evlerin yeşil boyalı panjurlarına, balkonlardaki çiçek saksılarına, karşıdan karşıya gerilmiş iplerde sallanan çamaşırlara, gömülü olduğu evin duvarından sokağa bakan mermer tanrıça başına, onun yanında içinden karmakarışık kablo parçaları sarkan telefon kutusuna, sadece buraya aitlermiş gibi duran diğer nesnelere baktıkça içimi hüznün kapladı. Üzerine yılların ismi çökmüş, eskilikten artık havası bile ağırlaşmış sokaklarda yürürken etrafımın bu sokaklara ait anılarla dolu olduğunu hissettim. Ait olmadığımız bu sokaklarda elimizde fotoğraf makineleriyle dolaşmakla, bu anıların sahiplerine saygısızlık mı yapıyoruz, diye düşündüm.

Sicilyalı Antonio

Siraküza'nın 42 mil kuzeyindeki Riposta'ya sakın bir havada girdik. Burada Antonio ile buluşacağız. Antonio Manganaro ile daha önce çıktığım dünya seyahati sırasında, Pasifik'teki Vava'u Adası'nda tanışmış ve çok iyi arkadaş olmuştuk. Sicilyalı denizci 11 metrelik yelkenlisinde yaşıyordu. Memleketinden gelen küçük bir kira gelirinin kendisine yettiğini söylemişti. Yakından tanıyınca Antonio'nun hayata bizimkinden çok farklı bir gözle baktığını fark etmiştim. Vava'u'da demirliken, bir gün botla gelip beni bira içmeye davet etmişti. O sırada çok meşguldüm, teknede epey bir tamirat işine girişmiştim. Üstüm başım yağ içindeydi. Kendisine çok işim olduğunu, gelemeyeceğimi söyledim. O gülümseyerek "Osmanito" dedi. Bana böyle hitap ederdi. Yaptığım işi işaret ederek sordu. "Bu işi yarın da yapabilir misin?" Yapabileceğimi söyledim. O sözüne devam etti. "Bir işi yarın yapabiliyorsan, niçin bugün yapmaya çalışıyorsun?" Düşündüm, haklıydı. Beraber bira içmeye gittik.

Riposta'da rıhtıma yanaşırken başında Sicilya kasketiyle bizi bekliyordu. Sarılıp kucaklaştık. Tekneyi bağlayıp eski arabasıyla yola koyulduk. Baba evi 45 kilometre kuzeyde, Messina

Sibel ekmek pişirdi...

Hala faal durumdaki volkanların zirvelerinden hafif bir duman yükseliyor. Canlı bir volkanın üzerinde yaşamak acaba nasıl bir duygudur?

Boğazi'nin girişine yakın bir yerdeymiş. Antonio arabayı kullanırken anlatıyordu. Teknesiyle bir süredir Madagaskar'daymış, buraya annesini ziyarete gelmiş. Yerli kız arkadaşı teknede kendisini bekliyormuş. Yıllar önce denizde vakit geçirmek için başladığı resmi ilerletmiş. Sırf kendi zevki için yaptığı resimlerinin ta Roma'lardan, Napoli'lerden kalkıp gelenlerce satın alınmak istenmesine şaşırmış. Deniz kıyısındaki iki katlı taş evleri, yeşillikler içinde bahçesi ve Messina Boğazi'na bakan geniş terasıyla küçük bir malikaneyi andırıyordu. Antonio bize alt kattaki geniş odayı hazırlamış. Akşam yemekten sonra döneriz diye düşünüyorduk, ama geçmiş günlerden geleceğe uzanan uzun bir sohbete daldık. Ancak iki gün sonra tekrar Uzaklar'daydık.

Şiirsel isimli adalar

Uzaklar Sicilya'nın doğu sahillerini takip ederek kuzeye, Messina Boğazi'na doğru yol alıyor. Mandalina ve portakal bahçeleri iskele tarafımızdaki kara boyunca uzanıyor. Yüksek tepelere kadar her yer yeşillikler içinde. Her şeyin en tepesinde ise zirvesi karlarla kaplı Etna yanardağı yer alıyor.

Sicilya ile İtalya anakarasını ayıran Messina Boğazi'nin borali bir havada geçiyoruz. Niyetimiz Sardunya'ya kadar gitmekti, ama hava çok kararsız. Lipari Adası'nda kalmaya karar veriyoruz. Akşam geç saatte adanın doğusundaki demir yerine girip demirliyoruz.

Sicilya'nın kuzeydoğusunda irili ufaklı birçok ada bulunuyor.

Tamamı volkanik olan bu adalar kulağa hoş gelen şiirsel adlar taşıyor: Stromboli, Vulcano, Salina, Filicudi... Hâlâ faal durumdaki volkanların koni biçimindeki zirvelerinden hafif bir duman yükseliyor. Lav yatakları yamaçlardan aşağıya, denize doğru uzanıyor. Canlı bir volkanın üzerinde yaşamak acaba nasıl bir duygudur?.. Antonio volkanların eteğinde yaşayan insanların kafalarının biraz karışık olduğundan bahsetmişti. **MBY**

Uzaklar II teknesi, İtalya'nın güney ucundaki Messina Boğazi'nda. Osman Atasoy, seyir defterine notlarını düşerken, bir yandan da MBY için yazılarını yazmaya devam ediyor.